

Бијело Поље: Највећи син српског рода - Свети Сава

У цркви Светих апостола Петра и Павла у Бијелом Пољу, на празник Светог Саве, у 27. јануара 2020. године, Литургију је служио протојереј-ставрофор Дарко Пејић, архијерејски намјесник бјелопољски.

У Литургији је учествовао велики број верника, међу којима је било мноштво деце. После Литургије и причешћа, одржана је дечија светосавска приредба у којој је више од двадесеторо деце рецитовало стихове о Светом Сави. На крају програма малишани су даривани светосавским пакетићима.

Сабранима се обратио протојереј-ставрофор Дарко Пејић, који је указао на то да сваки народ да би трајао мора да има неку личност у историји као темељ и идеал.

„Често се научници и људи од струке позивају на јеврејски народ, као примјер снаге, слоге, трајања, трпљења и подношења недаћа. Њихов праотац је био Јаков, који је изродио 12 синова, од којих је настао Израиљ, како себе називају изабрани народ Божји. Међутим, као што знамо из историје, због тога што прваци њихови не препознаше Христа као Сина Божјег, него су Га ухвалити,

разапели и убили, навукоше на себе и свој народ велико страдање и проклетство. Тако су себе и своје потомство проклели да се од тада до данас, како кажу, скитају свијетом. Иако су вриједан и сналажљив народ, али никако да, поново, обнове своју славу због тога што су Господа разапели“.

„Наш народ има неког за кога можемо рећи да је много учинио за свој народ, а то је Свети Сава. На жалост, мали број српског народа зна нешто више о нашем Светом Сави. Рођен је на двору, у свакој благодети, коју може овоземаљски живот да пружи. Још као дјечак је све то презрео, оставио и отишао у Свету Гору, гдје ништа није било лако. Од првог дана, бос је ходио Светом Гором, пуном камења, змија, искушења, тешкоћа и недаћа“.

„Често је био презрен од свог народа. Данас га они који воде Црну Гору презиру, стиде га се и одричу. Позивају се на 1918. годину. А те године је у свакој установи у Црној Гори била слика Светог Саве, свако дијете је знало пјесму о Светом Сави, у свакој читанци и уџбенику биле су пјесмице о Светом Сави. Данас нема вјеронауке у школама, нема Светог Саве у школама. Зато вас молим, драги родитељи, да се потрудимо да свако дијете научи, макар, једну пјесмицу о Светом Сави“.

„Да се осветосавимо. То је наш темељ, упориште, извор, ријека, море и океан. Не би имали ни Светог Василија да Свети Сава није поставио темеље. Ни Светог Петра Цетињског. Највише су се Срби, послје његовог упокојења, угледали на Светог Саву и њему се молили. И овај храм, у коме стојимо, сазидао је његов стриц, научен од свог синовца. Свечи су основали нашу државу, Свети Симеон, Свети Сава и Свети Стефан Првовјенчани. Отац са два сина, а сва тројица су били монаси и поставили темељ, захваљујући коме смо пребродили тешко турско ропство“.

„Све што траје и сија у нашем народу живи Светим Савом. Има у народу изрека “без Бога ни преко прага”, а ми слободно можемо да кажемо у српском народу “без Бога и Светог Саве ни преко прага”. То је наш темељ, дом, кров, наше све. Био је учитељ, епископ, Светац, страдалник и мученик. Миритељ своје рођене браће, а мирио је брата Стефана Првовјенчаног са другим краљевима, Грцима, Бугарима, Мађарима. Носилац мира, не само у свом народу, него и у окружењу. И данас, нема Православне Цркве која га не слави, на Светој Гори, у Русији, Грузији, Јерусалиму, свуда. Само нас наговарају да га не спомињемо и да ћутимо“.

„Нећемо дати Светога Саву, а неће ни он нас дати. Нека Бог да да цијели наш народ и цијела Црна Гора ускликне са љубављу Светитељу Сави”, бесједио је

протојереј-ставрофор Дарко Пејић.

н је део
ица бити

